

Illegitim sort og grå-sort økonomi EU m. m.

Arbejdet i dansk gartneri, skovbrug og landbrug udføres altovervejende af underbetalt udenlandsk arbejdskraft¹. Det er ikke ulovligt, for der er ikke grænser for, hvor lille timebetalingen må være i Danmark på områder, hvor der ikke gælder overenskomst, men omfanget og konsekvenserne af det underbetalte arbejde i det danske samfund er tabubelagt område.

De kommercielle medier, DR og TV2 har ingen interesse i at ubrede kendskabet til den udvikling på arbejdsmarkedet, som man har set i Danmark især siden EU's servicedirektiv blev vedtaget og siden østafalens bortfald.

Kendskabet til udbredelsen og omfanget af det underbetalte arbejde er også i mere socialvidenskabelig forstand begrænset, da incitamenterne til at oparbejde en samlet dokumenteret og forpligtende viden om forholdene er begrænsede i samfundets ledende kredse.

Hverken arbejdsgivere, arbejdstagerorganisationer, medier eller politiske partier er interesseret i, at forholdene bliver kendte:

Arbejdsgiverne skammer sig over, at de betaler så lidt i timen, og hvis ikke, så er det et dårligt salgstrick, ikke at gøre det.

Fagforeningerne vil ikke indrømme, at de er magtesløse over for reglerne på EU's indre marked, de regler der har gjort den grænseløse og hæmningsløst fri konkurrence på løn og arbejdsvilkår lovlig.

Medierne lever af at fortælle historien om, at den enes succes på markedets betingelser er alle andres, og tjener ikke på at fortælle, at viljen hos

¹ Brev til en lang række arbejdsgivere inden for landbrug, gartneri og skovbrug fra: **Andreas Agro Aps * Skindergade 15 * 1159 Kbh. K. Tlf. 80 24 70 70 * email: kontakt@arbejdsudleje.dk * CVR: 33067259 * www.arbejdsudleje.dk**

Det lyder som følger: Vi vil gerne tilbyde vores tjeneste som leverandør af arbejdskraft.

Vi har arbejdskraft fra Ungarn, Polen, Letland og Rumænien fra 69,- kr. / time + moms.

Vi har unge og voksne mænd (m/k), til korte vikariater og til længerevarende ansættelser. De taler engelsk og/eller tysk og har hænderne skruet rigtigt på.

I timeprisen er stort set alt inkluderet, vi bringer og henter folk (til nærmeste togstation), vi udbetaler løn, feriepenge, ATP, indeholder skat og udskifter arbejderne, hvis du ikke er tilfreds med dem. De er på egen kost, værelse skal du dog stille til rådighed eller være behjælpelig med at finde.

Vi er et dansk anpartselskab, vi har medarbejderne ansat hos os selv og står for at indeholde AM-bidrag og A-skat.

Du lejer arbejdskraften på timebasis. Når de arbejder betaler du for dem, når de ikke arbejder (f.eks. kaffepause, sygdom, barsel. mv.) betaler du ikke

Der er ca. 4 dages leveringstid, der 2 ugers opsigelse.

Du finder mere information i vedlagte brochure, på vores hjemmeside www.arbejdsudleje.dk og du er selvfølgelig ligeledes hjertelig velkommen til at ringe til os på tlf. 80 24 70 70

Med venlig hilsen Hevizi Gabor Direktør

den ene til at sælge sig for sulteløn betyder underminering af den sociale sikring for alle andre.

Endelig, så har de politiske partier taget arbejdsgiver og arbejdstagers holdning til markedet til sig, hvor frimarkedstænkningen mere eller mindre indrømmet sætter rammen for iagttagelsen af det nuværende lønpres i bunden af lønarbejdsmarkedet.

Danmark i EU

Det danske arbejdsmarked er en del af EU's indre marked, og importen af billig arbejdskraft fra de tidligere kommunistiske lande har skabt store forringelser af arbejdstagernes rettigheder inden for især de sidste 4 år. Etniske danskere har svært ved at leve for 40 kr. i timen, sådan som østarbejderne typisk gør.

Der er ikke grænser for, hvor lidt der må betales i timen. Det skyldes EU's indre marked kombineret med, at 30 % af alle jobs inden for landets grænser ikke omfattes af nogen overenskomst. Den danske model – hvor arbejdsmarkedets parter sætter rammen for arbejdsmarkedet ved almindelig overenskomst – betyder, at der ikke er nogen mindsteløn, hvor arbejdsgiver ikke er underlagt overenskomstaftalerne. Det drejer sig især om jobs inden for landbrug, gartneri og skovbrug.

Men også i de brancher, hvor overenskomsten gælder, findes der en række muligheder for at ansætte udenlandsk arbejdskraft uden for overenskomstvilkår.

Udenlandske entreprenører, der byder ind på opgaver her til lands, ansætter personale på de vilkår, der gælder i deres oprindelsesland. Danske entreprenører har mulighed for at benytte sig af underentreprenører, og her gælder igen de arbejdstagerrettigheder, som en evt. udenlandsk underentreprenør har med fra sit hjemland. Det betyder, at lønnen faktisk og lovligt kan være lige så lav, som det skal være inden for alle brancher i Danmark, også selv om den primære arbejdsgiver på en arbejdsplads er omfattet af overenskomst.

Det indre marked har faktisk ødelagt arbejdsmarkedet for store grupper af danskere. Det er ikke ulovligt, men nærmest dikteret af EU's lovgivning.

Ved siden af denne gråzone (lovlige men relativt ubeskrevne realitet) er der den helt sorte og ulovlige del af det danske arbejdsmarked. Udenlandske og danske entreprenører arbejder i stor stil sort og ulovligt, dvs. uden at afregne hverken skat eller moms i landet. Den del af det ulovlige sorte arbejde har de danske medier og fagforeninger valgt at fokusere mere på, fordi det er med til at fjerne opmærksomheden fra de mere omfattende problemer, som skyldes den generelle virkning af det fri markeds lov. Fagforeningerne vil helst fortrænge opmærksomheden fra det faktum, at de og den danske model er undermineret af EU's indre marked og kun kan gøre noget ved det ulovlige, som er af mindre omfang end de problemer, der skyldes den lovlige praksis.

Toppen af fagforeningerne sørger for, at der ikke fokuseres for meget på sammenhængen mellem det indre marked og den store sociale nedsmeltning i egne

rækker. EU-kritikken her fra er derfor systematisk blevet kvalt oppe fra og ned i den danske fagbevægelse.

Arbejdsgiversiden, der har stor økonomisk fordel af det indre marked, har forståelse for, at man ikke skal råbe for meget op om de fordele, som integrationen med resten af EU's indre marked for varer, tjenester, arbejdskraft og penge har givet dem. De siger ikke noget. Og da det er de traditionelle parter på arbejdsmarkedet, der sidder på magten i de politiske partier, ja så er kritikken og forståelsen for årsagerne til de gigantiske problemer af social karakter, der er i landet, forstummet. Især er det karakteristisk for de to arbejderpartier, S og SF, at der ikke længere er nogen sammenhæng i deres politik, fordi de ikke kan føre social ansvarlig politik, så længe man støtter op om EU og det markedsfundamentalistiske projekt².

Det danske arbejdsmarked har mistet flere hundrede tusinde stillinger til udenlandske lønarbejdere, og løntrykket for ufaglærte har gjort det umuligt for de fleste ufaglærte af etnisk dansk oprindelse at leve af hvidt lønarbejde. Der er således mere end en million danskere i den arbejdsdygtige alder på overførsel eller uden hvid indtægt i dagens Danmark. Det er dog kun de 170 tusinde, der figurerer i statistikkerne over arbejdsløse³, dem uden indtægt, de underbeskæftigede, dem med sort arbejde, dem på andre former for overførsel, altså pensionerede på forskellige ordninger, alle disse arbejdsløse tæller ikke med som arbejdsløse i det officielle Danmarks statistik over arbejdsløshed.

Junglen af overførselsindkomster er gigantisk her til lands, lige som der findes en mangfoldighed af pseudofunktioner, der knytte sig til administrationen og beskæftigelsen i beskæftigelsessektoren. I denne pseudoindustri har man arbejde, så længe at der er arbejdsløshed, og så længe at det hedder sig, at meningen med tilværelsen er at stå til rådighed for et arbejdsmarked, der ikke eksisterer eller som netop er overtaget af fattige indvandrere, der på ulykkelig vis er blevet tvunget her til.

Det danske velfærdssystem omfatter et større antal udlændinge, der er kommet her til med det formål at få del i det system, som de er med til at underminere. De er ikke onde eller dårligere mennesker. Men de er underlagt fremmede mekanismer, der er lige så overvældende for dem, som de er for os.

Efter 3 måneder med hvid løn i Danmark, så er udlændinge berettiget til bi-standshjælp. Studerende fra hele EU med bijob kan få SU. Optjente dagpenge kan tages med over alt i unionen. I det hele taget så sikrer det europæiske statsborgerskab, at det danske velfærdssystem må stå demokratisk til rådighed for

² Ifølge Berlingske er der 56.000 østeuropæere i Danmark
<http://www.information.dk/telegram/458222> Den danske stat har siden krisens begyndelse importeret hundredvis af udenlandske sæsonarbejdere til landbrug og gartnerier hvert år - arbejdspladser, som ledige danskere ikke gider at have.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) mener dog stadig, at den udenlandske arbejdskraft er nødvendig, skriver avisen

³ <http://politiken.dk/indland/ECE1951262/62000-ledige-findes-ikke-i-statistikken/>

alle EU-borgere. Det bidrager ikke til, at den nordiske velfærdsmodel spredes til resten af EU, men til at EU underminerer den nordiske velfærdsmodel.

Når retten til dansk bistandshjælp er optjent efter 3 måneders arbejde i landet, så oppebæres den betinget af en adresse i landet, og vedligeholdelse af kontakten med det danske velfærdssystem. I realiteten behøver udlændingen ikke at opholde sig i landet, da grænserne er åbne. En dækadresse i DK og nogle bekendte, der åbner posten fra de danske myndigheder, er nok til at udlændinge kan bo hjemme i deres eget land, for dansk bistandshjælp overført til dennes konto hver måned. Kun når de skal aktiveres i Danmark, må de være her, og så skaber de beskæftigelse på det danske aktiveringsmarked, et af de meget få områder, hvor der har været øget beskæftigelse de sidste mange år. Her, hvor man har nok at lave, fordi man arbejder på at afskaffe og administrere arbejdsløsheden, beskæftiges kaskader af overflødige mennesker med toplønninger og komplet latterlige kompetencer.

Realiteten af dette arbejdsmarked interesserer ikke hverken medier, fagforeninger eller de politiske partier. De er fuldt ud optaget af at bevare sine egne og andres illusioner om det arbejdsmarked, som er opstået af den ideologiske tilbedelse af lønarbejdsinstitutionen. Det tilhører realiteten, hvordan den italesættes.

Arbejdsløsheden giver arbejde

En stor del af de offentligt ansatte arbejder med at bekæmpe og administrere arbejdsløsheden:

Der arbejdes med at kontrollere og fordele overførselsindkomsterne (det sker i A-kasser, arbejdsformidlinger og på kommunernes bistandskontorer) i et system, hvor enhver ”sag, klient, arbejdsløs, offer for markedet” tematiseres som et problem, der kun kan løses ved ansættelse på det arbejdsmarked, der kun sjældent gør det muligt for den enkelte ”sag” at overleve for den løn, som arbejdsgiveren vil betale.

Der arbejdes på at forberede og uddanne danskerne til og på et arbejdsmarked, (folkeskolerne, privatskolerne, efterskolerne, højskolerne, erhvervsuddannelserne, universiteterne, osv. ernærer sig og beskæftiges med at forberede børn, voksne og gamle på et arbejdsliv) der ikke findes.

Der arbejdes på at italesætte og skabe beskrivelsen af arbejdsmarkedet som indholdet i tilværelsen (ca. 17 000 fuldtidsjob inden for medieverdenen ernærer sig ved hver dag at forme den sociale selvforståelse omkring billedet på lønarbejdet som meningen i tilværelsen).

Der skabes efterspørgsel og købekraft i traditionel og mindre traditionel forstand med det erklærede formål at generere grundlaget for det lønnede arbejde. Penge sættes i verden for at fremme en vækst, der dog kun sjældent fører mere lønarbejde med sig. Regeringens seneste vækstpakke på 90 milliarder frem til 2020 fører iflg. regeringens egne tal måske kun til 8000 ekstra ansatte. Det beløber sig til 11.250.000 kr. pr. beskæftigede.

Det egentlige incitament i markedet ligger i ønsket om at opnå købekraften i forhold til de varer og ydelser, hvis produktion under de gældende produktionsvilkår er holdt op med at afføde nogen særlig lønudbetaling i den store hvide

økonomiske orden. Lønoms-kostningen ved den egentlige produktion er forsvindende og stadigt faldende. Købekraften er primært blevet skabt af nationalbankerne og den finansielle sektor uden om den egentlige produktion de sidste 40 år. Det er sket, hvor pengene er blevet skabt som lån i fast og mindre fast ejendom.

Gældskrisen og pengemaskinen

Verden skylder sig selv gigantiske beløb, som er sat i verden uden nogen reel form for værdiskabelse. Af samme grund kaldes finanskrisen for en gældskrise, bristet bobleøkonomi. Alverdens skyldnere er ude af stand til at betale sin gæld, og de aktiver, der nu figurerer som tilgodehavender i verdensøkonomien, de tenderer mod at implodere. Grundlaget for udstedelse af flere penge forsvinder. Det sker som konsekvens af, at priserne, på det der kunne have dannet grundlag for belåning, falder i forlængelse af de vigende konjunkturer, dvs. bobleøkonomien, der er bristet. 40 års inflationsøkonomi er ved at gå i sig selv.

Købekraften skabes ikke primært på arbejdsmarkedet. Fordelingen af penge, købekraften, sker måske nok over arbejdsmarkedet, hvor aktørerne i stor stil er reduceret til at være pengenes administratorer, dvs. administratorerne af den købekraft, der genereres i den finansielle sektor, helt uden om produktionen. Således cirkulerer pengene rundt mellem den private og offentlige sektor, efter at de er skabt i samarbejde mellem banker, kreditforeninger og nationalbank som lån i hænderne på dem, der var i besiddelse af de værdier, der kunne belånes.

Verdensøkonomiens krise skyldes formelt set, at inflationen i priserne på de værdier, der danner grundlag for belåning, er gået i sig selv, hvorfor udstedelse af penge som lån, også er gået i stå.

De sidste 40 års økonomi har været funderet i lånepenge, i inflation, og krisen skyldes, at tiltroen til dette system svigter, samt at adkomsten til råvarer og energi er blevet begrænset, dvs. det at realøkonomien har fundet nye vækstgrænser, som de tomme inflationsværdier ikke kan kompensere for.

Lønningernes andel af produktionsomkostningerne er blevet stadigt mindre i perioden, dvs. de især lavtlønnede er blevet mere og mere overflødige i økonomisk forstand, og grundlaget for generering af købekraft i de gamle industrilande er forsvundet, fordi den tredje verdens udbud af billige ressourcer og energi er blevet mindre, og fordi man rent politisk har opdaget, at priserne på olie og råvarer fx stiger, hvis man kan begrænser udbuddet af dem.

Det indre europæiske arbejdsmarked er ramt af gigantiske skævheder, vanvittigt skæve fordelinger af købekraft, tilgodehavender og gæld. Den reelle arbejdsløshed er relativt skjult i Nordeuropa, men det er ikke i Sydeuropa. Der er en arbejdsløshedsprocent på 27,16 i Spanien, og for de unge er den helt oppe på 57 %⁴.

⁴ http://economia.elpais.com/economia/2013/04/25/actualidad/1366872244_350515.html

Et stort flertal af de europæiske statsborgere er nu trætte af EU. Det gælder både i de lande, som fx Tyskland og Danmark, der har haft relativ stor fordel af at lånepengene har søgt her til, men især i de lande, der kun har mærket arbejdsløsheden, ødelæggelsen af miljøet og mangelen på ressourcer på sin krop⁵, der er modstanden steget voldsom over bare ganske få år.

De eneste, der har haft ensidig fordel af det indre marked, dvs. den europæiske integration, pengepolitik og finanspolitik⁶, er den internationale økonomiske elite, der takket være det helt uregulerede marked har kunnet skabe sine inflationsværdier og flytte dem i sikkerhed rundt op i verdens skattely. De er dog truet nu, takket være en række uafhængige medarbejdere i den finansielle industri⁷, som lækker oplysningerne om skattesnyderne til offentligheden. Den finansielle sektor har tjent tykt på at servicere verdens skatteunddragere. Den byge af afsløringer, som helt uforvarende for det politiske system har ramt en række af verdens store skattely, har så også ført til nogle initiativer fra USA's og EU's side. Således er der noget, der tyder på, at man nu vil begynde at indføre sanktioner over for de banker, der holder fast i bankhemmeligheden. Men hvor meget det bringer med sig, det mangler vi endnu at få at se⁸.

Realøkonomisk vækst er betinget af tilførsel af ren energi, ressourcer og råvarer. Det er her, at de begrænsende faktorer for vækst findes.

Regeringens vækstpakke er dybt uambitiøs og uden forståelse for det faktum, at det ikke hjælper noget som helst at pumpe tomme nominelle pengebeløb ind i de allerede største virksomheder. Den megen snak om grøn vækst og sammenhængen mellem hensyn til miljø og ressourceproblematik i den økonomiske politik er nu afsløret som ren overflade.

Der er ikke sket nogen afkobling mellem forbrug, omsætning og forurening med CO2 siden 1990, sådan som man løgnagtigt påstår fra det Radikale Venstres side. Martin Lidegaard og Margrethe Vestager blev valgt efter en kampagne, hvor de igen og igen slog på det mulige i at få økonomisk vækst uden at det skulle gå ud over miljøet. Deres vækstpakke fjerner afgifter på forurening for 3,5 milliard, og den vækst, som man vil fremme, er funderet i lige så forurenende energiformer, som for 20 år siden⁹.

⁵ <http://www.spiegel.de/politik/deutschland/europaer-verlieren-vertrauen-in-europa-und-die-eu-a-896380.html>

⁶ <http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/eu-kommissionschef-barroso-verlangt-ende-des-spardiktats-a-895898.html> Selv kommissionen kan nu se, at den førte politik er uholdbar.

⁷ http://politica.elpais.com/politica/2013/04/19/actualidad/1366401771_131857.html (et eks. på en medarbejder, der har lækket oplysninger om indeståender i skattely)

⁸ <http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/bankgeheimnis-47-000-steuerbetrueger-zeigen-sich-selbst-an-a-896230.html>

<http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/wie-sich-steuerhinterziehung-weltweit-bekaempfen-liesse-a-895721-druck.html>

⁹

<http://www.iea.org/publications/freepublications/publication/name,36773,en.html>

<http://ing.dk/artikel/iea-energien-lige-saa-beskidt-som-tyve-aar-siden-157969>

De seneste videnskabelige undersøgelser over klimaets betydning for civilisationen understreger alvoren af selv meget små og naturlige udsving¹⁰. Den menneskeskabte globale opvarmning, skabt i forsøget på at fremme den økonomiske vækst, vil underminere meningen i alt, hvad der sigtes til med udtrykket økonomisk vækst. Hvad der beskrives som forudsætningen for et bedre liv her på jorden, det vil underminere selv samme livsbetingelser. Det sætter de store spørgsmål om beskæftigelse, vækst og bevarelsen af det gode liv i en helt anden kognitiv ramme, end den, som den herskende orden behersker.

Mvh Steen
Odense d. 28/4 2013

Indbetaleadresse for bitcoin: 1EVqbZQ6EEC6Dr1VVm7mcWjZyNCNU1eKRr

¹⁰ <http://www.spiegel.de/wissenschaft/natur/temperatur-daten-klima-der-vergangen-2000-jahre-fuer-alle-kontinente-a-895356-druck.html>